

Můj deníček

19.března 2006

Můj milý deníčku, dnes jsem slavila 14.narozeniny. Přijelo hodně příbuzných a taky jeden cizí pán a paní. Tatínek pána představil jako strýčka Jiřího.

Oslava byla moc pěkná, dostal jsem dárky a měli jsme dort. Strýček Jiří se na mě celou dobu díval a říkal tatínkovi, že už jsem kus ženské. Hrozně jsem se styděla. Při loučení mi strýček Jiří zaplácl komára, který mi prý seděl na zadku. Poděkovala jsem mu a dala mu za odměnu pusu. Strýček řekl tatínkovi, že teď bude muset převléknout. Nerozuměla jsem proč, vypadal úplně čistý. Asi jsem ale něco přehlédla, protože tatínek řekl potichu mamince, že strýček je pěkné prase.

26.března 2006

Dnes nemám narozeniny, ale zase přijel strýček Jiří. Místo pozdravu mě políbil. Asi bude zubař, protože mi jazykem prošmejdil celou pusu.

Potom se tatínek se strýčkem zavřeli v kuchyni a asi hráli karty. Poznala jsem to podle toho, že tatínek pořád volal: „To je málo!“ a strýček odpovídal: „Jsem švorc, ty hovado!“ Když dohráli, strýček se rozloučil, znova mi zkontroloval jazykem pusu a odjel.

2.dubna 2006

Zase nemám narozeniny a přitom zase přijel strýček Jiří. Asi si přivydělává jako doručovatel, protože hned po příjezdu podával tatínkovi nějakou tlustou obálku. Tatínek si ji vzal a řekl, ať si to strýček užije, ale že nechce žádného sviště. Já bych sviště chtěla, hrála bych si s ním místo našeho Alíka. Ano, deníčku, Alík umřel. Brácha říkal, že si na něj omylem sedla teta Zuzka. Něco na tom bude, protože jsme divně zplacatělého Alíka pohřbili v krabici od pizzy.

Strýček Jiří je ale asi přece jen lékař. Řekl mi, že půjdeme do mého pokojíku a budeme si hrát na pana doktora. Tuhle hru jsem neznala a moc jsem se těšila. Strýček začal dělat pana doktora a nejdřív mi důkladně zkontroloval jazykem pusou. Docela se mi to líbilo. Pak strýček kontroloval, jestli správně dýchám. Poslouchal mě uchem na prsou asi pět minut a pak řekl, že jsem nemocná a on musí udělat hloubkové vyšetření.

Hloubkové vyšetření se mi vůbec nelíbilo, protože to moc bolelo. Už jsem si nechtěla dál hrát na doktora, ale strýček se smál a dál mě držel za vlasy. Už ho nikdy nechci vidět!!!

Teď je večer a já mám průšvih. Po tom vyšetření od strýčka nemůžu sedět. Zkusila jsem si sednout na polštářek, ale stejně to hrozně bolelo.

3.dubna 2006

Průšvih ve škole. Dostala jsem poznámku, protože jsem celou hodinu stála a nechtěla si sednout. Paní učitelka mi několikrát řekla, abych si sedla, a pak mi dala poznámku. Je úplně blbá a má štěstí, že jí ještě nikdo nedělal hloubkové vyšetření!

4.dubna 2006

Pořád nemůžu sedět, tak mě tatínek napsal omluvenku a nemusím do školy. To je moc dobře, strýček Jiří přináší aspoň něco hezkého – zajistí, že se člověk může flákat.

9.dubna 2006

Včera jsem si konečně mohla sednout. Jenže dneska ráno někdo zazvonil a hrůza – byl to strýček Jiří!!! Ani se s rodiči nepozdravil, jen vrazil tatínkovi do ruky obálku a hned mě táhl do pokoje. Říkal, že pan doktor se tak těší na dnešní hru, že celou noc stál a čekal. Řekla jsem, že si hrát nebudu, protože to bolí. Strýček se smál a řekl, abych byla ráda, že si se mnou někdo chce hrát. Mám se prý podívat na tetu Zuzanu, s tou už si prý bude hrát jenom zubatá.

Pak jsem si hráli a bolelo to. Ale míň než minule. Řekla jsem to strýčkovi a on se smála říkal, že je to normální a že se ke mně zanedlouho vejde celý. Jeho kamarád Bohouš mu prý říkal, že se všude natlačí jak buldozer. Zajímalo by mě, jestli si Bohouš po hraní taky nemohl týden sednout?

11.dubna 2006

Strýček měl pravdu, po téhle hře na pana doktora jsem nemohla sedět jen dva dny. Mám ale strach, aby mi ten otvor od strýčka Jiřího v těle nezůstal. Až bych se šla v létě koupat, mohla by mi tam natéct voda a já bych se utopila. Musím se někoho zeptat.

12.dubna 2006

Zeptala jsem se Lidušky. Liduška říkala, že neví, ale zeptá se doma maminky.

13.dubna 2006

Liduška má od maminky zakázáno se se mnou bavit!!!

Jsem smutná a už se nebudu nikoho ve třídě ptát, abych nepřišla o další kamarády.

14.dubna 2006

Dneska ráno mě napadlo, že se zeptám Karla. Karel je nezlobivější kluk ve třídě a vůbec mi nebude vadit, jestli mu rodiče zakážou se se mnou kamarádit.

Zeptala jsem se Karla. Karel se mi nejdřív smál a říkal, že se slepicí se nebaví. Pak se ale nechal přesvědčit a tak jsem se ho mohla zeptat. Páni, jak ten se změnil!!! Začal na mě koukat úplně jinak a pak zašeptal, že ode mě by tohle teda nečekal. Pak přišli kluci a chtěli, ať jim pomůže zmlátit Novotného z 8.A. Karel kluky poslal pryč (ale řekl to jinak, hrozně sprostě) a řekl jim, ať neruší, když se baví dospělí! Pak zvonilo a Karel řekl, že mě asi miluje a chce se se mnou sejít po vyučování!

Jsem šťastná!!! Karel, ten nejdrsnější borec z naší třídy a chce se mnou chodit!!! Taky ho miluju!!! A Fanyna Krtková se zblázní, protože doteď chodila s Karlem ona. A to jen proto, že nahlas řekla, že už má krámy. To je toho, my máme doma krámů plnou garáž a taky kvůli tomu nebalím kluky! Kráva!!!

Odpoledne jsme se s Karlem sešli v houští za školou. Karel chtěl, ať se ho znova zeptám. Zeptala jsem se a on mi řekl, že to je úplně v pořádku a ten otvor se naopak musí pravidelně protahovat, jinak brzo umřu. Rozplakala jsem se. Karel je fakt borec!!! Řekl, že mě fakt miluje a bude mě zachraňovat, abych neumřela! A klidně prý každý den! Řekla jsem Karlovi, že stačí dvakrát týdně, protože o víkendu už mě zachraňuje strýček Jiří a já bych zase nemohla sedět.

Karel mě pro dnešek zachránil, ale bolelo to mnohem víc než se strýčkem Jiřím. Strýček Jiří je asi zkušenější záchranář než Karel.

16.dubna 2006

Je neděle a strýček Jiří samozřejmě přijel. Dneska tak spěchal, že tím svým černým bourákem se čtyřmi kolečky na kapotě málem přejel starou Rabasovou. Stará

Rabasová strašně nadávala a když uviděla, že to je strýček Jiří, začala se křížovat a volala něco o božím trestu. Strýček Jiří na ni ukázal pánovi, který s ním přijel a řekl, že tahle bába by zasloužila skončit jako Mrazík. Nerozuměla jsem tomu. Mrazík přece skončil svatbou Nastěnky a Ivánka! Ale že by se stará Rabasová vdávala??? Vždyť už je vdaná a starej Rabas by asi neměl radost, že by k nim domů přišel další manžel.

Strýček Jiří pak šel za mnou. Ukázal na toho cizího pána, co s ním přijel, a řekl, že tomu pánovi můžu říkat Čičinka, že na to slyší. Pán byl opravdu uměl krásně mňoukat jako kočička. Pak strýček Jiří řekl, že se mnou má nějakou práci, a pána si odvedl tatínek. Ještě jsem zaslechl, jak pán tatínkovi říká, že ho rád poznává, protože Viktora Čističe už dlouho shání.

Pak jsme si se strýčkem hráli na pana doktora a mě už to skoro vůbec nebolelo. Strýček měl radost a říkal, že zkusí něco nového a foukne to vedle. Nevěděla jsem, jak to myslí. Za chvíli už jsem to věděla, bolelo to ještě víc než kdykoli předtím.

17.dubna 2006

Karel mě chtěl zachraňovat, ale řekla jsem o strýčkovi. Karel řekl, že teda počká do zítřka. Je to borec a miluje mě!!!

18.dubna 2006

Dneska mě Karel zachraňoval a bolelo to. Řekla jsem mu o strýčkově foukání vedle a Karel se smál a říkal, že strýček je pěkné prase. Pak se zamyslel a řekl, že strýček není prase, ale frajer, protože on, Karel, úplně zapomněl, že správně se musí zachraňovat dva otvory. A hned se nabídl, že mě bude zachraňovat. Je to borec! Ale bolelo to ještě víc než se strýčkem Karlem.

20.dubna 2006

Jsem nejlepší holka ze třídy! Všichni kluci na mě obdivně čumí! A holky taky!!! Liduška přišla, že se mnou zase chce kamarádit, protože jsem první píchačka ze třídy a ona mě obdivuje! To je bomba!

Rozhodla jsem se, že se pochlubím a napíšu do redakce Bravíčka. Ať vidí, že jsem fakt hustá! Rozhodla jsem se, že si udělám větší slávu tím, když napíšu nejdřív o strýčkovi Jiřím a pak v druhém dopisu o Karlovi ze třídy! Dva dopisy v Bravíčku, to nemá nikdo a já budu megahustá!!!

Napsala jsem dopis a poprosila tatínka, jestli by mi opravil chyby, aby nebyla za krávu, co neumí psát. Tatínek si začal číst a najednou zezelenal. Pak zmodral, potom zčervenal a nakonec spadnul na zem a pokadil se. Maminka musela zavolat záchranku, přijeli doktoři a hodinu tatínka oživovali. Nakonec se probral a když ho nesli, podal mamince můj dopis. Maminka si ho přečetla, ale vůbec nemodrala ani nečervenala. Jen řekla, že to tušila a že fotra zmáčkne, aby jí dával půlku peněz. Pak mě pohladila po hlavě a řekla, že jsem skvělá, ale ten dopis nesmím poslat, protože by mi někdo mohl závidět. Byla jsem smutná, že nesmím napsat dopis, ale taky šťastná, že je maminka spokojená. Jsem megamegahustá!!!

21.dubna 2006

Tatínek se vrátil z nemocnice. Otevřel si láhev rumu a když ji vypil, četl si znova ten můj dopis. Pak vstal, nic neříkal a jen si stáhl kalhoty. Myslela jsem, že mě chce zachraňovat, ale místo toho vytáhl z kalhot řemen a hrozně mě seřezal.

Večer jsem si nemohla sednout.

23.dubna 2006

Strýček Jiří přijel a hned jsme si šli hrát. Dneska to vůbec nebolelo. Strýček byl veselý a říkal, že jsem mu úplně změnila život. Ptala jsem, co tím myslí. Strýček neodpověděl a zakousl se mi do zadku. Ale jen trochu, vůbec to nebolelo. Když strýček vstával, podívala jsem se na něj a lekla se. Něco mu viselo mezi nohama!!! Strýček říkal, že je to ptáček a že mu pomáhá při hraní. Zdá se mi to nějaké divné, musím se zeptat Karla.

Když jsem si přestali hrát, zjistili jsem, že přijel i nějaký cizí pán. Strýček ho oslovoval Bohouši a tak jsem si vzpomněla, že to asi bude ten Bohouš, co o strýčkovi říkal, že je buldozer. Bohouš celou dobu stál, asi ho to se strýčkem bolelo.

24.dubna 2006

Řekla jsem Karlovi, aby mi ukázal ptáčka. Karel vyvalil oči a pak říkal, že ho překvapuju a jsem fakt cool a megahustá! Byla jsem moc šťastná!!!

Odpoledne mi Karel ukázal ptáčka. Hned mi bylo jasné, proč mě to s Karlem bolí a se strýčkem ne. Karel má mnohem většího ptáčka, asi jako velký párek, zatímco strýček asi jako můj prostředníček. U nohy.

28.dubna 2006

Karel mi dneska řekl, že mě nemůže zachránit, protože má unaveného ptáčka! Bála jsem se, že umřu, ale naštěstí mi Karel řekl, že když budu ptáčka pusinkovat, určitě se uzdraví. Jsem megamegamegahustá, uzdravil se skoro hned!!!

30.dubna 2006

Dneska přijel strýček Jiří, tak jsem mu nabídla, jestli nechce vyléčit ptáčka. Strýček nevěděl, o co jde, ale když jsem mu to vysvětlila, byl moc nadšený a chtěl vyléčit ptáčka. Ale byl průšvih – strýček Jiří se zřejmě nemyje tak často jako Karel, ten se často chlubí, že se každou sobotu půl hodiny sprchuje. Strýčkův ptáček páchnul jako ta slepice, která chcipla a zůstala měsíc ležet za domem. Poblíčkala jsem se. A moc. Strýček Jiří se ale vůbec nezlobil a říkal, že se příště umyje. Řekla jsem mu, že příště jeho ptáčka léčit nebudu!

Strýček se zasmál a řekl, že on si umí koupit každého. Nerozuměla jsem mu, ale on sáhl do peněženky a podal mi pětistovku. Pětistovku!!! Za to můžu jet s kámoškama a Karlem do Mekáče!

1.května 2006

Přemýšlela jsem o včerejšku. Strýček Jiří se mi začíná líbit. Jestli mi pokaždé dá pět stovek, klidně se pokaždé poblíčkám. Stejně si začínám připadat děsně tlustá a Liduška říkala, že když se přecpe sladkým, tak jde na záchod a vyblinká to. Jenže ona za ty sladkosti musí platit a za blinkání nic nedostane. Já dostanu sladkosti od strýčka Jiřího a za blinkání dostanu pět stovek!

Jsem extramegasuperhustá!!!!

3.května 2006

Dneska jsem s Karlem po škole běželi do křoví za školou a Karel mě hned zachránil. Už nám to začíná jít fakt dobře. Řekla jsem to Karlovi a ona se smál a říkal, že můžeme natočit další díly Pobřežní hlídky. Prý viděl nějaké extra video s Pamelou Andersson a tu taky zachraňovali jak o život.

5.května 2006

Dnes večer překvapení – strýček Jiří přijel už v pátek! Hned jsme si šli hrát a já se zeptala, kdy se mám poblíckat. Strýček řekl, že se dnes vykoupal, ale že mi tu

pětistovku stejně dá. Byla jsem šťastná a za odměnu jsem mu léčila ptáčka skoro dvě hodiny. Strýčkův ptáček je ale asi moc nemocný, protože jsem ho stejně nevléčila a strýček říkal, že vypadá jako by bylo třicet pod nulou. Tomu jsem nerozuměla, ale bylo mi to jedno, hlavně že jsem dostala pět stovek. Řekla jsem to strýčkovi a on mi řekl, že jsem fakt dobrá.

Jsem šťastná, Karel mě miluje, strýček mě chválí, tatínek mi říká, že jsem živitelka rodiny a maminka mě hladí po hlavě. Jsem šťastná a hlavně megahustá!!!

7.května 2006

Strýček dneska přijel a říkal, že asi nebude mít na hraní čas, protože musí něco vyřešit s tatínkem. Taky přijel pan Čičinka a zamňoukal mi. Pak s tatínkem řešili nějaký průšvih. Pak ho asi vyřešili, protože se moc smáli. Radši jsem se přeptala maminky, jestli už to vyřešili, ale maminka říkala, že vyřešili pendrek a jsou pod obraz.

Večer nakonec strýček přišel a chtěl si hrát. Ale ještě než začal, poblíknal mě. Moc se mi omlouval a dal mi tisícovku, abych to nikomu neříkala. Tisícovku!!! Jsem cool a nejhustější na celém světě!!!

8.května 2006

Počítala jsem to a kdyby při každé návštěvě strýček Jiří poblíknal mě a já jeho, dostala bych pokaždé patnáct stovek. To je měsíčně šest tisíc! Tolik nemá jako kapesné ani Venca a to jeho tatínek jezdí mercedesem!!!

14.května 2006

Strýček dneska přijel, ale neblíknal a já taky ne. Ale moc smutná jsem nebyla, stejně jsem dostala pětistovku. Strýček byl nervózní a říkal, že ještě přijede dvakrát a pak bude ten pekelný průser.

16.května 2006

Karel mi dneska řekl, že zná nový způsob, jak mě zachraňovat. Byl jsem tak zvědavá, že jsme to museli vyzkoušet o polední přestávce. Bylo to super, i když Karel si potom stěžoval, že ho bolí jazyk. Mně se to ale moc líbilo a až potkám Karlovu ségru, musím jí říct, že naučila Karla super způsob zachraňování!

18.května 2006

Dneska mě Karel zase zachránil. A ne jednou! Je hustej a já jsem supermegamaxihustá!!!

20.května 2006

Strýček Jiří přijel už dnes, i když jindy jezdí až v neděli. Hned jsme si šli hrát a já jsem mu řekla, že chci, aby mě zachraňoval jako Karel. Strýček mi ale nerozuměl a tak jsem mu musela vysvětlit, jak se zachraňuje jazykem. Strýček byl překvapený a ptal se, ve kterém filmu jsem to viděla a jestli má tatínek takových filmů víc. To jsem byla překvapená zase já a řekla jsem mu, že nevím, o jakém filmu to mluví a že mě to naučil Karel. Strýček byl ještě překvapenější a chtěl vědět, kdo je to Karel.

Vyprávěla jsem strýčkovi Jiřímu o Karlovi a strýček mě hladil a říkal, že jsem šibalka. Pak se nějak zarazil a zeptal se, jestli jsem o něm říkala Karlovi. Řekla jsem strýčkovi, že ano, protože Karel mě chtěl chodit zachraňovat i v sobotu a v neděli a já mu musela vysvětlit, že v tyhle dny už mě zachraňuje strýček. A protože mě začal zachraňovat jako první, nebylo by pěkné, aby ho Karel jen tak vystřídal. A taky mi Karel nedává pětistovku, ale to jsem strýčkovi neřekla.

Pak jsem se hrozně lekla, protože strýček Jiří začal měnit barvy, úplně stejně jako tatínek, když četl můj dopis do Bravička. Už jsem se chystala, že půjdu říct mamince nebo tetě Zuzce, aby zavolaly záchranku, ale strýček Jiří ani nespadol na zem ani nic jiného jako tatínek. Přestal si ale hrát, oblékl si kalhoty a někomu telefonoval. Moc jsem tomu nerozuměla, protože mluvil nějak divně, pořád opakoval, že má velkej problém, který by ty hovada novinářský rozmazaly a je potřeba toho malého hajzla posadit na lochnesku směr Orlík.

Když strýček dotelefonoval, podíval se na mě, ale tak nějak divně. Zeptal se, komu jsem o něm ještě říkala kromě Karla. Řekla jsem, že už nikomu. Strýček Jiří si nahlas od foukl, jak kdyby kouřil, ale přitom nekouřil. Pak sáhl do kapsy a vytáhl peněženku a dal mi tisícovku! A znova se zeptal, jestli to fakt nikomu neřekla. Tak jsem znova řekla, že jsem to nikomu neřekla, jen jsem to chtěla napsat do Bravička. Strýček zbledl a musela jsem mu vyprávět o dopisu a o tom, jak mi ho tatínek zabavil a spálil. Jak jsem vyprávěla, strýček měnil barvy a držel se za prsa. Za svoje prsa, ne za moje, jako když si hrajeme. Když jsem dovyprávěla, vyskočil a vytáhl peněženku. Páni, ta byla tlustá! Strýček Jiří ji otevřel a začal z ní tahat tisícovky a házel mi je na hlavu. Přitom volal, abych už nikdy nic nikam nepsala, že by všechno bylo v prdeli a

že se to nikdo nesmí dovědět. Tatínek asi strýčkův křik slyšel, protože se přišel podívat, co se děje. Když mě viděl, jak ležím nahatá na postýlce a jsem posypaná tisícovkami, chytil se za srdce a spadnul na zem, takže maminka tu záchranku přece jen musela zavolat.

Sotva odjela sanitka s tatínkem, přijel ten pán, co umí tak hezky mňoukat. Řekla jsem mu: „Čičinko, zamňoukej!“, ale strýček Jiří mě odstrčil a schoval se s tím pánem do auta. Pak se tm oba o něčem bavili a koukali přitom na mě. Taky někam telefonovali a pak vystoupili z auta. Pán řekl strýčkovi Jiřímu, že sud to jistí a odjel. Strýček byl už klidnější, ale hrát si nechtěl. Zato ale šel do mého pokojíku a spočítal tisícikoruny, kterými měla posypal. Odpočítal deset tisíc a dal mi je a zbytek si vzal zpátky. Vůbec mi to nevadilo, mám deset litrů a můžu pozvat celou třídu do Mekáče!!! Budu nejhustější z celé školy!!!

22.května 2006

Hrůza!!

Karel se včera ztratil!!

Dneska nebyl ve škole a pak přijeli policajti a řekli, že Karel včera odpoledne nepřišel domů. A jestli o něm někdo něco nevíme. Začala jsem brečet a některý další holky taky.

Za půl hodiny přišli policajti znovu a odvedli si mě do ředitelny. Řekli mi, že Novotný z 8.A řekl, že ho Karel mockrát zmlátil a taky že já a Karel spolu pícháme. Řekla jsem, že Novotný lže a až se Karel vrátí, rozbije mu hubu. Policajti ale chtěli vědět, jak je to s tím pícháním. Tak jsem řekla, že nevím, o co jde, že Karel mě jenom zachraňuje, abych neumřela. Policajty moc zajímalo, jak takové zachraňování vypadá a tak jsem jim o tom vyprávěla.

Policajti všichni poslouchali, i pan ředitel poslouchal. Dokonce poslouchal tak, že si ani nevšiml, že mu přitom kapou sliny na kalhoty. Pak jeden policajt řekl, že Karel je pěkný vykuk a že se mnou musí sepsat protokol, protože nám sice ani jednomu nebylo patnáct let, ale i tak to není úplně v pořádku. Řekla jsem, že se plete, protože já jsem díky Karlovi a strýčkovi Jiřímu úplně v pořádku. Policajt zbledl a zeptal se, kdo je strýček Jiří. Takže jsem jim musela vyprávět o tom, jak si hrajeme se strýčkem Jiřím. Zase všichni poslouchali a pan ředitel slintal tak, že měl na kalhotách veliký mokrý flek.

Pak jeden policajt řekl, že tohle už je fakt mazec a že budeme sepisovat dva protokoly. A chtěl vědět něco o strýčkovi. Tak jsem mu řekla, jak se strýček jmenuje. Policajti zbledli a pan ředitel se pokakal. Pak jeden policajt sebral ze stolu noviny a ukázal mi je, jestli tam uvidím strýčka. Strýček byl hned na první stránce a tak jsem na strýčka ukázala. Policajti ale byli nějak divní. Jeden se držel za hlavu a říkal, že buď je v prdeli kariéra nebo morálka. Druhý někam volal a křičel do telefonu, ať si sem přijedou kontráši, že tohle odmítá dělat, protože není Bruce Willis, aby se z toho pak prostřílel. Další policajt si svlékl uniformu a řekl jinému policajtovi, že tady nikdy nebyl, nic neslyšel a zabije se radši sám. Mezitím přišel zpátky pan ředitel a když ty policajty viděl, znova se pokakal.

Pak mě drželi v ředitelně celé dopoledne a nepustili mě ani na oběd. Ten mi přinesl jeden z těch policajtů. A nebyl to oběd ze školní jídelny, ale přivezl mi Big Mac Menu od Mekáče! Moc jsem mu poděkovala a taky jsem se pochlubila, jak mě strýček posypal nahatou tisícovkama a já teď můžu pozvat do Mekáče celou školu. Policajti se na sebe dívali a kroutili hlavami a pan ředitel řekl, že si jde koupit Pampers, že už má ve skříni poslední čisté montérky.

Odpoledne přijely tři auta nějakých pánů a musela jsem jim znova vyprávět o mě, o strýčkovi Jiřím a taky chtěli něco o Karlovi. Ale měla jsem takový dojem, že Karel je moc nezajímá, i když se ztratil. Pak mě napadlo, že se možná ztratil i strýček Jiří. Zeptala jsem se jednoho z těch pánů a on mi odpověděl, že strýček se sice neztratil, ale až tohle praskne, tak se bude muset ztratit zatraceně rychle. Pak přijela sanitka pro pana ředitele, protože pan ředitel zapálil dvě svíčky a zakapal si voskem uši a oči a volal, že o ničem neví a nechce, aby ho Bradavice zašlapala do země. Když si pan ředitel zkoušel zakapat voskem i nosní dírky, skočili po něm policajti a zavolali sanitku. Pan doktor panu řediteli oblékl takovou hustou mikinu se zašitými rukávy a někam ho odvedl.

Navečer si pro mě přišel tatínek. Policajti mi řekli, že je průser a tatínek jim řekl, že to snad zamázne pět litrů jako obvykle. Policajti tatínkovi řekli, že tohle je něco jiného než když jede úplně ožralý autem a přeje starou Rabasovou, protože ta si to stejně zaslouží. Ale tohle prý je moc veliký průser a prý přijeli i plukovník Kalina a kapitán Zeman z Prahy. Tatínek zbledl a jako obvykle spadl na zem, takže policajti volali sanitku. Mezitím jeden policajt říkal druhému, aby si příště ty blbý fóry z majora Zemana nechal pro sebe.

Nakonec mě policajti dovezli domů. Maminka plakala a říkala, že to bude průser, tatínka zavřou, mě odvezou do děcáku a hlavně nebudou prachy od strýčka na chlast a cigára.

23.května 2006

Karel se pořád nenašel!!! Asi už brzo umřu!!!!!!

Ale ve škole jsem megamegamegahustá! Celá škola už ví, že jsem Karlova píchačka. Novotného z 8.A zkopali jeho spolužáci, protože policajti nechali posekat motorovou pilou křoví za školou a už se tam nedá chodit zachraňovat.

25.května 2006

Tatínek se vrátil z nemocnice. Než jsem ho stačila pozdravit, strašně mě seřezal a křičel, že nás teď strýček Jiří pošle všechny na gulag. Maminka řekla, že to se uvidí až za týden, jestli to strýček neprojede na celé čáře, ale tatínek seřezal i maminku! Jsem nešťastná a nemůžu si sednout!

26.května 2006

Nemůžu sedět, ale ve škole se tomu už nikdo nediví. Ani poznámku jsem za to nedostala, jenom pan učitel přírodopisu mi řekl, že by rád věděl, kdo je ten nový šťastlivec.

27.května 2006

Strýček Jiří přijel! Čekala jsem, že se bude zlobit kvůli těm policajtům a pánům z Prahy, ale strýček se usmíval a řekl tatínkovi, že to Bublifuk smáznul a nic nebude. Tatínek se uklidnil a pak mi se strýčkem oba domlouvali, že příště nesmím nikomu nic říkat. Řekla jsem, že policajtům se přece musí říkat pravda. Strýček Jiří se smál a říkal, že jsem ještě naivní a že si mě vezme do učení, abych viděla, že čím víc se lže, tím víc prachů člověk má. Tatínek vrtěl hlavou a říkal, že se nic nesmí přehánět a nějaký krejčí je prý toho jasný důkaz. Strýček říkal, že ten krejčí je debil a že kdyby strýčkovi zaplatil jako ostatní, tak se mu nic nestalo. Strýček pak taky řekl, že se šibaly zatočí po bolševicku a šli jsme si hrát.

Večer jsem byla šťastná – neumřela jsem a strýček mě dneska tak zachraňoval, že si zase nemůžu sednout!

28.května 2006

Strýček se dneska zastavil jen na deset minut. Dal tatínkovi obálku a mně tisícovku. Hrůza! Včera jsem byla tak šťastná, že mě zachránil, že jsem si na prachy ani nevzpomněla. Řekla jsem to tatínkovi a tatínek řekl, že aspoň vidím, jaký je strýček charakter. Sice prý každého ojebe, ale tomu, kdo se nechá, dobře zaplatí. Budu se muset přeptat paní učitelky, tohle přísloví neznám a nerozumím mu.

30.května 2006

Karel se pořád nenašel. Ale o velké přestávce za mnou přišel Macháček a řekl mi, že mě teď bude zachraňovat on! Zeptala jsem se, jestli umí zachraňovat. Macháček tvrdil, že se to naučil od svojí mámy.

V polední pauze průšvih!!! Macháček řekl, že když je pryč křoví za školou, zachrání mě na záchodcích v šatnách, protože tam stejně nikdo nechodí. Jenže když jsme tam vlezli, zjistili jsme, že už se tam zachraňují pan tělocvikář s panem školníkem! Asi dostanu dvojku z chování!!!

31.května 2006

Macháček je megahuste! Ještě před začátkem školy jsme vlezli do starého autobusu, který je u školní zahrady jako bouda na náradí. Macháček mě zachránil a fakt to umí! Před autobusem jsme našli Novotného z 8.A. Ležel na zemi a smál se jako blázen. Když se konečně přestal smát, řekl nám, že měl dojem jakoby autobus postihlo zemětřesení.

Odpoledne přijel strýček Jiří! Vůbec si ale nechtěl hrát a jen se bavil s tatínkem, že něco prasklo a všechno je v prdeli. Mluvili oba hrozně sprostě, že jsem se radši schovala v koupelně. Strýček Jiří pak odjel a tatínek byl nějaký zádumčivý a divně se kýval, zdálo se mi dokonce, že se usmívá.

1.června 2006

Jsem nešťastná a asi umřu!!!

Macháček mě už nechce zachraňovat, protože si prý jeho rodiče povídali, že už mě zachraňuje strýček Jiří!!! Macháček taky řekl, že se mě ani nedotkne, protože mu to máma zakázala. Prý mě strýček určitě něčím nakazil, minimálně červenkou. Macháček je hlupák, žádná nemoc červenka určitě neexistuje!!!

2.června 2006

Přijel zase ten pán, co mňouká. Chytil tatínka za ruku a řekl mamince, že když nic nepráskneme novinářským hovadům, tak tatínek nebude potřebovat invalidní vozík. Pak si tatínka odvedl do auta a někam jeli. Maminka mě zamkla do koupelny a řekla, že mě pustí až v neděli. Jsem smutná, asi umřu!

3.června 2006

Maminka mě pustila už dneska odpoledne. Za chvíli přivezli nějakí pánové tatínka. Zeptala jsem se, kde je Čičinka a jeden pán mi řekl, že boss už chlastá a nemá čas. Pak přijel strýček Jiří, ale jen na chvíli. Hráli jsme si jenom krátce a strýček byl nějaký nervózní. Říkal mi, že neví, jestli ještě příště přijede, protože prý hovada volila někoho jiného. Nerozuměla jsem mu ani slovo.

Když strýček odjel, tatínek někam volal a ptal, kolik stojí letenka na Sejšely. Maminka mi řekla, že to strýček Jiří pěkně projel a teď bude muset hodně zametat. A maminka by prý nechtěla, abysme skončili jako Karel. Nevím, jak to maminka myslí, Karel se přece ztratil, ne?

4.června 2006

Dneska jsem byla na procházce a zastavil mě nějaký cizí pán. Říkal, že je z televize a že se mě chce zeptat, jestli mě prý strýček Jiří používal. Než jsem mu stihla odpovědět, vyběhl z domu tatínek s vidlemi a hnal toho pána až na konec ulice. Pak se tatínek vrátil a odvedl mě domů. Byla jsem smutná, ale tatínek mi přinesl pár obrázkových časopisů, ze své sbírky, jak říkal. Asi to byly nějaké časopisy pro doktory, na všech stránkách byly fotky a lidi se tam zachraňovali jak o život.

5.června 2006

Jsem pořád ještě megahustá!!!

Karel se nenašel a Macháček mě nechce, ale už je mi to jedno. Prohlížela jsem si do noci ty časopisy od tatínka a naučila se, jak se zachraňovat sama! A šlo mi to úplně super!!! Jsem megamegahustá!!!

6.června 2006

Dneska jsem nešla do školy. Tatínek mi přikázal sbalit si věci a připravit se na cestu. Strýček Jiří nám prý zajistil čtyřletou dovolenou v Jižní Americe a vrátíme se až to

tady konečně rozseká a rozvěsí po stromech. Moc tomu nerozumím, ale na cestu se těším. Čtyři roky dovolená, to budou ve škole čumět. Už musím končit, je tady auto. Moc hezké auto, má silná skla, dveře bez kliky a řídí ho pan Čičinka. Tatínkovi se do auta moc nechtělo, ale když mu jeden pán prostřelil nohu, přestal se bránit. Já už taky jdu, tak ahoj, můj milý deníčku...